

at adskillige af de Betragtninger, som er fremført i dette Skriftstykke, i og for sig er vel begrundede. Jeg erkender gerne, at Loven af 28. Juli 1920 om Indlemmelse i Købstæder af Arealer af Sognekommuner m. v. paa sine Steder er uklar, og at det er en Lov, som vist inden alt for længe bør revideres, bør formes med nærmere og nøjere Tilknnytning til de Forhold, der siden 1920 har udviklet sig, end Tilfældet er. Men jeg vil dog advare imod, at man paa nærværende Tidspunkt rejser alle disse Spørgsmaal, som Hr. Henningsen i sin Svarskrivelse har rejst, og som jeg erkender, at den gældende Lov kan give Anledning til at rejse. Jeg tror, at dette vilde betyde, at vi gennem en længere Periode blev ved de hidtil gældende Bestemmelser, i hvert Fald medens Overvejelserne fandt Sted, og de vil jo ikke hurtigt kunne føres til Ende. Og da det maa erkendes, at hele Loven af 1920 hviler paa et skævt Grundlag, som man søger at rette ved den Bestemmelse, der her foreslaas tilføjet, tror jeg, man bør indskrænke sig hertil paa nærværende Tidspunkt og derigennem vinde Tid til en nærmere Prøvelse og Overvejelse af det hele Spørgsmaal. Og en saadan Overvejelse er det min Hensigt at foranledige foretaget paa Ministeriets Initiativ.

Det ærede 8de Medlem for 5te Kreds (Johannes Jensen) talte om den Bestemmelse, som fandtes i det i Folketinget ved privat Initiativ indbragte Lovforslag, og hvorefter der skulde gives Adgang for de kommunale Vælgere i Købstaden til at ytre sig om Landdistriktets Indlemmelsesønske og Opfyldelsen af dette Ønske gøres afhængig af, at $\frac{3}{4}$ af de kommunale Vælgere i Købstadkommunen erklærede sig rede til at modtage Landdistriktet. Jeg tror, som jeg ogsaa i sin Tid sagde i Folketinget under Behandlingen af Sagen der, at hvis en saadan Bestemmelse gennemførtes, vilde det betyde, at Indlemmelsesbestræbelser vilde være ganske frugtesløse under alle Omstændigheder, og skulde man indføje en saadan Bestemmelse, hvad angaar Indlemmelsen af Landdistriktet i Købstaden efter Landdistriktets Ønske, saa maatte naturligvis den tilsvarende Bestemmelse ogsaa gælde, hvor Talen var om Indlemmelse af Landdistriktet efter Købstadens Ønske. Naar i begge Tilfælde $\frac{3}{4}$ af Vælgerne til begge Sider skulde være enige om dette, tror jeg, man maatte forudsætte en Altruisme, kan jeg sige, i disse Forsamlinger, som vist i Almindelighed ikke findes der, saasom Menneskene jo endnu ikke, heller ikke i kommunale Forsamlinger, er blevet

saa gode, som de maaske burde være. Jeg har derfor ikke ment at kunne medtage denne Bestemmelse fra det private Forslag, og jeg maa ogsaa bestemt fraraade, at man søger Lovforslaget udvidet i den Retning, som der her er peget paa. Jeg har rigtignok heller ikke forstaaet det ærede 8de Medlem for 5te Kreds saaledes, at han nærede noget Ønske i saa Henseende.

Det er ganske rigtigt, som det ærede Medlem formodede, at naar der her tales om „kommunale Skatter for det paagældende Distrikts Vedkommende“, tænkes der baade paa Ejendomsskatter og personlige Skatter, saaledes at den gradvise Nedsættelse sættes i Værk for begge eller for en af dem, efter som man nu skønner det nødvendigt eller ønskeligt.

Endelig skal jeg paa den Foranledning, som det ærede 8de Medlem for 5te Kreds har givet, sige, at Indlemmelsesspørgsmaal, som ved dette Lovforslags Vedtagelse maatte henstaa uafgjorte, naturligvis bør forelægges Vælgerne paa ny, saasom Indlemmelsesvilkårene ved dette Lovforslags eventuelle Ophøjelse til Lov undergaar en aldeles væsentlig Ændring, og jeg vilde i og for sig ikke finde det urimeligt, om Lovforslaget kom til at indeholde de dertil fornødne Bestemmelser.

Johannes Jensen: Jeg vil gerne takke den højtærede Indenrigsminister for Tilsgagnet om, at denne Lov, hvis den vedtages, vil blive anvendt saaledes, at der bliver aabnet Adgang for Beboerne eller Vælgerne i de Distrikter, som skal indlemmes, til paa ny at udtale sig om, hvorvidt de under de ændrede Forhold ønsker at fastholde deres Ønske om Indlemmelse.

Den højtærede Indenrigsminister har ganske Ret i, at jeg ikke har udtalt mig til Fordel for den Bestemmelse, som fandtes i det private Lovforslag, Bestemmelsen om de $\frac{3}{4}$ Majoritet. Jeg udtalte netop, at denne Bestemmelse, saa vidt jeg kunde se, ikke havde fundet Tilslutning fra anden Side end fra de Konservatives, men jeg tilføjede ganske vist, at der fra anden Side, altsaa udenfor de Konservatives Kreds, var udtalt Velvillie overfor Tanken om, at der kunde aabnes Adgang for Byerne til at øve Indfyldelse paa, hvorvidt de vilde optage et Landdistrikt i Købstaden, og navnlig øve Indfyldelse med Hensyn til de Omraader, der kunde være Tale om at optage, for der kan jo være Tale om at optage mindre gode Omraader med Udeladelse af de Omraader, hvor Skatterne kunde være lidt rigelige og Byrderne lidt mindre.